

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: Revd-3751/2025-2

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E**

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Vučemila predsjednika vijeća, mr.sc. Senije Ledić članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Marine Paulić članice vijeća, Darka Milkovića člana vijeća i Željka Pajalića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Slavka Gotovca, OIB 51981991511, iz Kaštel Lukšića, Rušinac 3, kojeg zastupaju punomoćnici Mijo Jeličić i Marina Bosnić, odvjetnici u Splitu, Kliška 29, protiv 1. tuženika Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, OIB 67393235251, sa sjedištem u Splitu, Šime Ljubića 7, kojeg zastupa punomoćnica Jadranka Meštrović, odvjetnica u Zagrebu, i 2. tuženika GRAD SPLIT, OIB 78755598868, sa sjedištem u Splitu, Obala kneza Branimira 17, radi utvrđenja, odlučujući o prijedlogu tužitelja za dopuštenje revizije protiv presude Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1140/2025-3 od 15. travnja 2025., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021., u sjednici održanoj 27. siječnja 2026.,

r i j e š i o j e :

I. Prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije se odbija u dijelu koji se odnosi na naznačena pravna pitanja.

II. Prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije se odbacuje u dijelu koji se odnosi na povredu temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1140/2025-3 od 15. travnja 2025., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-

707/2018-38 od 24. ožujka 2021. Prijedlog je podnesen zbog pravnih pitanja za koja podnositelj navodi da su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu, kao i zbog povrede temeljnih ljudskih prava na pravično suđenje i mirno uživanje imovine zajamčenih Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10 i 13/17 – dalje: Konvencija) i Ustavom Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14 – dalje: Ustav).

2. Tužitelj u prijedlogu za dopuštenje revizije, sukladno odredbi članka 385.a stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP), naznačuje pravna pitanja koja glase:

"1) Je li sud drugog stupnja u situaciji kad je preinačio prvostupanjsku presudu uz tvrdnju da je prvostupanjski sud ispravno utvrdio činjenično stanje, ali da je pogrešno primijenio materijalno pravo, dužan obrazložiti zašto smatra da je u prvostupanjskoj presudi pogrešno primijenjeno materijalno pravo i osobito je li u tom slučaju u obrazloženju dužan navesti koja odredba kojeg materijalno-pravnog propisa je povrijeđena, odnosno koji je propis prvostupanjski sud pogrešno ili nepotpuno primijenio na konkretan pravni odnos;

Predstavlja li propust ili nedostatak obrazloženja drugostupanjske sudske odluke, u kojem precizno i jasno ne iznosi opis, oznaku i obrazloženje konkretnog materijalno-pravnog propisa za kojeg tvrdi da je razlog nezakonitosti prvostupanjske odluke, bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP odnosno je li zbog tog nedostatka povrijeđeno pravo stranke na pravično suđenje?

2) Može li sud drugog stupnja povodom žalbe u kojoj nisu istaknuti žalbeni razlozi ispitivati prvostupanjsku presudu izvan granica osporavanja prvostupanjske presude koje su istaknute u žalbi;

Je li u konkretnom slučaju postupajući na način da odluku suda prvog stupnja preinači zbog razloga koji nisu istaknuti u žalbama te zbog razloga koji ne postoje sud drugog stupnja izvršio bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6., točka 11. i točka 12. ZPP;

3) Je li sud drugog stupnja počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6., točka 11. i točka 12. ZPP kad u obrazloženju odluke kojom je preinačio prvostupanjsku presudu utvrdi da se prvostupanjska presuda preinačuje zbog povrede materijalnog prava i istodobno ne navede o kojoj povredi i kojeg materijalnog prava se radi, a kao razloge uputi na procesno-pravni sadržaj istaknutog tužbenog zahtjeva?

Je li stranci onemogućeno sudjelovanje u postupku ako je drugostupanjski sud u postupku po žalbi protiv prvostupanjske odluke utvrdio činjenicu koja među strankama nije bila sporna tijekom postupka na drugačiji način, a niti ju je tuženik kao takvu isticao u žalbi? Je li sud drugog stupnja postupajući na prethodno opisani način počinio bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6., točka 11. i točka 12. ZPP?".

3. Tužitelj kao razlog važnosti ukazuje na odstupanje od prakse revizijskog suda ističući odluke broj Rev-2372/88 od 6. lipnja 1989., Rev-76/81 od 26. svibnja 1982., Rev-736/03 od 12. studenoga 2003., Revr-48/2011-2 od 3. ožujka 2015., Revt-288/2011-2 od 3. veljače 2016. i Rev-3310/2018-2 od 30. siječnja 2019.

4. Prvotuženik u odgovoru na prijedlog za dopuštenje revizije navodi da nisu ostvarene pretpostavke za dopuštenje revizije te predlaže prijedlog odbaciti.

5. Postupajući u skladu s odredbama članka 385.a stavak 1. i članka 387. ZPP, ovaj sud ocjenjuje da pravna pitanja naznačena u prijedlogu tužitelja nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

5.1. U odnosu na naznačena pitanja u dijelu kojim predlagatelj problematizira obrazloženje pobijane odluke, predlagatelju valja odgovoriti da odluka drugostupanjskog suda sadrži jasne, dostatne i uvjerljive razloge o ocjeni osnovanosti tužbenog zahtjeva. U pobijanoj je odluci drugostupanjski sud iznio pravna shvaćanja u primjeni odredbe članka 195. stavka 1. ZPP koja ne odstupaju od pravnih shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske, prema kojima cesijom tražbine tužitelj prestaje biti tuženikov vjerovnik, pa ne može više uspjeti s tužbenim zahtjevom da tuženik tu tražbinu ispuni njemu, već treba promijeniti tužbeni zahtjev (Rev-117/03 od 16. prosinca 2003.). To, međutim, u konkretnom slučaju, prednik I-tuženika (kao tužitelj u parničnom postupku vođenom pred Općinskim sudom u Splitu pod brojem Pi-709/13) nije učinio, a niti je tužba preinačena stupanjem predlagatelja na mjesto tužitelja. Ovdje valja napomenuti kako iz prijedloga te njegovih priloga ne proizlazi da bi sud u navedenom parničnom postupku vođenom po tužbi prednika I-tuženika, radi isplate troškova ulaganja u poslovni prostor, bio obavješten o činjenici ustupanja tražbine u vezi koje je taj postupak vođen.

5.2. Nadalje je u pobijanoj drugostupanjskoj odluci, uvažavajući činjenicu postojanja pravomoćne i ovršne presude prema kojoj je vjerovnik predmetne tražbine I-tuženik (a ne ovdje predlagatelj), jasno obrazloženo da bi do promjene vjerovnika u odnosu na tražbinu iz takve ovršne isprave moglo doći eventualnim ustupanjem tražbine nakon, a ne prije, donošenja pravomoćne i ovršne isprave, koje shvaćanje, dakle, uvažava pravne učinke predmetne pravomoćne presude.

5.3. U odnosu na drugo naznačeno pitanje predlagatelju valja odgovoriti da je iz sadržaja priloga prijedloga razvidno da su I i II tuženici žalbe protiv prvostupanjske odluke podnijeli zbog svih zakonom predviđenih razloga, s prijedlogom da se presuda preinači, a podredno ukinе i predmet vrati na ponovno odlučivanje, iz čega stoga ne proizlazi da bi drugostupanjski sud postupao izvan granica ispitivanja prvostupanjske presude.

5.4. U odnosu na navode da potrebe razvoja prava kroz sudsku praksu opravdavaju dopuštenje revizije, valja odgovoriti da, prema ocjeni revizijskog suda, potrebe razvoja prava ne opravdavaju dopuštenje revizije jer je pobijana odluka donesena u skladu s dostignutim standardima zaštite ljudskih prava u suvremenim društvenim okolnostima koji su uspostavljeni u praksi europskih i domaćih sudova.

6. S tim u vezi, ocjena je ovoga suda da tužitelj nije učinio vjerojatnim ni da mu je nižestupanjskom presudom zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje te pravo na mirno uživanje imovine, a kako to navodi u prijedlogu.

6.1. Pravo na pravično suđenje zajamčeno je odredbom članka 6. stavka 1. Konvencije i člankom 29. stavkom 1. Ustava RH. Riječ je o skupu postupovnih jamstava kojima se osigurava pravičan postupak i koje je nužno poštovati tijekom cijelog postupka i u svim okolnostima. To pravo podrazumijeva da u sudskoj odluci moraju biti navedeni dostatni i relevantni razlozi koji objašnjavaju činjenične zaključke sudova, kao i razlozi, izneseni na pravno logičan i konzistentan način, o tome koje su točno činjenice utvrđene u postupku te koje je pravo dovelo baš do takve odluke. Mjerilom dostatnosti sudske odluke ocjenjuje se je li sud u pisanom obrazloženju svoje odluke naveo sve razloge kojima se vodio pri njezinu donošenju s obzirom na sadržaj zahtjeva i razloge koji opravdavaju donošenje baš takve odluke koju je o zahtjevu donio. Što se, pak, tiče relevantnosti, razlozi navedeni u pisanom obrazloženju u pravilu se smatraju relevantnima ako jasno upućuju na to da sudovi u konkretnom slučaju nisu obavljali svoje procjene na nerazuman način, da nisu učinili neku drugu očitu pogrešku u prosudbi, pogrešno procijenili postojanje nekog važnog čimbenika ili pak propustili razmotriti sve relevantne čimbenike odnosno uzeti u obzir sve činjenične i pravne elemente koji su objektivno mjerodavni za donošenje odluke, da nisu odbili provesti dokaze koji bi mogli dovesti do drukčije odluke i da pri tome nisu zanemarili dokaze koje su stranke prezentirale sudu i slično. Drugim riječima, razlozi navedeni u pisanom obrazloženju moraju obuhvatiti sve važne aspekte svakoga pojedinog slučaja koji mogu utjecati na konačnu odluku u sporu.

6.2. Prema ocjeni revizijskog suda, razlozi izneseni u pobijanoj drugostupanjskoj odluci zadovoljavaju kriterije relevantnosti i dostatnosti jer je iz iste vidljivo, i to na pravno logičan i konzistentan način, koje su točno činjenice utvrđene u postupku i koje je pravo dovelo baš do takvih odluka. Drugim riječima, razlozi navedeni u obrazloženju odluke obuhvatili su sve važne aspekte konkretnog slučaja koji su bili od utjecaja na konačnu odluku.

6.3. Stoga, budući da je u pobijanoj odluci odgovoreno na sve odlučne navode tužitelja ista se ne može smatrati arbitrarnom ili očito nerazumnom. U takvim okolnostima predlagatelj nije učinio vjerojatnim da mu je u postupku povrijeđeno pravo na pravično suđenje, kao niti pravo na mirno uživanje imovine. To tim više što sadržaj prijedloga i njegovih priloga ne ukazuje da je nekoj stranci u podudarnim činjeničnim i pravnim okolnostima bila pružena pravna zaštita koju predlagatelj u ovom postupku nije uspio ishoditi. Stoga, ni po ovoj osnovi nisu ispunjene pretpostavke za dopuštenje revizije.

7. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 389.b stavaka 1. i 2. ZPP, riješeno je kao u točki I. izreke, dok je na temelju odredbe članka 389.a stavka 4. ZPP, riješeno kao u točki II. izreke.

Zagreb, 27. siječnja 2026.

Predsjednik vijeća:
Ivan Vučemil

Broj zapisa: **9-30883-b3a9b**

Kontrolni broj: **05dc7-9ce8d-5553c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-411/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Paulić, predsjednice vijeća, Ivana Vučemila člana vijeća i suca izvjestitelja, Darka Milkovića, Dragana Katića i mr.sc. Senije Ledić, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SLAVKA GOTOVCA iz Kaštel Lukšića, Rušnac 3, OIB 51981991511, kojeg zastupa punomoćnik Mijo Jeličić, odvjetnik u Splitu, protiv 1. tuženika Stečajna masa iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB 67393235251, kojeg zastupa punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica u Zagrebu, i 2. tuženika GRAD SPLIT, OIB 78755598868, Obala kneza Branimira 17, Split, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2171/2021-5 od 29. studenog 2022. kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021., u sjednici održanoj 14. siječnja 2024.,

r i j e š i o j e :

I. Ukida se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2171/2021-5 od 29. studenog 2022. te se predmet vraća tom drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Odluka o troškovima postupka u povodu revizije ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom prihvaćen je tužbeni zahtjev da se utvrdi da je temeljem Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007. koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić u Splitu 6. rujna 2007. pod poslovnim brojem OV-12908/07, kojeg su zaključili trgovačko društvo ITS d.o.o. Split kao pravni prednik tuženika pod 1 / Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB 67393235251 s jedne strane kao ustupitelj i tužitelj Slavko Gotovac, Rušnac 3, Kaštel Lukšić, OIB 51981991511 s druge strane kao

primatelj ustupanja, potraživanje koje tuženik pod 1/ ima prema tuženiku pod 2/ Gradu Splitu, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB 78755598868, temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. trenutkom sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g., sa cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanjima, u cijelosti prešlo na tužitelja Slavka Gotovca (točka I. izreke); naloženo je tuženicima u roku od osam dana solidarno naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka od 292.500,00 kn sa zateznim kamatama koje teku od 24. ožujka 2021. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, dok je tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 143.000,00 kn odbijen kao neosnovan (točka II. izreke).

2. Drugostupanjski je sud preinačio prvostupanjsku presudu i odlučio:

"1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

Utvrđuje se da je temeljem Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g. koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić u Splitu 6. rujna 2007.g. pod brojem OV-12908/07, kojeg su zaključili trgovačko društvo ITS d.o.o. Split kao pravni prednik tuženika pod 1 / Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251 s jedne strane kao ustupitelj i tužitelj Slavko Gotovac, Rušinac 3, Kaštel Lukšić, OIB: 51981991511 s druge strane kao primatelj ustupanja, potraživanje koje tuženik pod 1/ ima prema tuženiku pod 2/ Gradu Splitu, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868, temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. trenutkom sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g., sa cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanjima, u cijelosti prešlo na tužitelja Slavka Gotovca.

2. Nalaže se tužitelju da naknadi prvotuženiku Stečajnoj masi iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB 67393235251, trošak parničnog postupka u iznosu od 270.515,62 kn (dvjestosedamdesettisućapetstopetnaest kuna i šezdesetdvije lipe) / 35.903,59 EUR (tridesetpettisućadevetstotri eura i pedesetdevet centa).

3. Odbija se zahtjev prvotuženika Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB 67393235251, za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 274.656,26 kn (dvjestosedamdesetčetirtisućesestopedesetšest kuna i dvadesetšest lipa) / 36.453,15 EUR (tridesetšesttisućaačetiristopedesettri eura i petnaest centa) kao neosnovan."

3. Ovaj sud je rješenjem poslovni broj Revd-1240/2023-2 od 5. rujna 2023. protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2171/2021-5 od 29. studenog 2022. tužitelju dopustio reviziju u odnosu na povredu temeljnog ljudskog prava na pravično suđenje i u njemu sadržana prava na obrazloženu odluku drugostupanjskog suda o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP u vezi s primjenom odredbe čl. 373.a ZPP.

4. Postupajući po navedenom dopuštenju, protiv navedene presude tužitelj je podnio reviziju pozivom na odredbu čl. 382. Zakona o parničnom postupku ("Narodne

novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 80/22 – dalje: ZPP) u odnosu na povredu temeljnog ljudskog prava na pravično suđenje i u njemu sadržana prava na obrazloženu odluku drugostupanjskog suda o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP u vezi s primjenom odredbe čl. 373.a ZPP. Predlaže da ovaj sud prihvati podnesenu reviziju i preinači drugostupanjsku presudu na način da prihvati zahtjev tužitelja, podredno da ukine pobijanu odluku i predmet vrati na ponovno suđenje.

5. U odgovoru na reviziju tuženik je predložio odbiti reviziju kao neosnovanu.

6. Revizija je osnovana.

7. U skladu s odredbom čl. 391. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 – dalje: ZPP) revizijski sud ispitao je pobijanu odluku samo u dijelu u kojem je revizija dopuštena.

8. Predmet spora u revizijskom stadiju postupka je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je temeljem ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007. koji ugovor je sklopljen između društva ITS d.o.o. Split kao pravnog prednika tuženika i ustupitelja potraživanja te tužitelja kao primatelja ustupanja, na tužitelja u cijelosti prešlo potraživanje koje 1. tuženik ima prema 2. tuženiku temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.

9. Prvostupanjski je sud u utvrdio:

- da je između tvrtke ITS d.o.o. Split i tužitelja Slavka Gotovca 5. rujna 2007. sklopljen Ugovor o ustupu potraživanja kojim tvrtka ITS d.o.o. ustupa tužitelju, a tužitelj preuzima potraživanje koje tvrtka ITS d.o.o. Split ima prema HNK Split i Gradu Splitu u protuvrijednosti iznosa od 168.714,56 EUR s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima, koji Ugovor o ustupu potraživanja je ovjeren kod javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić iz Splita pod brojem OV-12908/07 od 6. rujna 2007.,

- da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. naloženo tuženicama HNK Split i Grad Split solidarno isplatiti tužitelju ITS d.o.o. Split iznos od 1.100.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama te iznos od 345.704,00 kn na ime troškova postupka,

- da je u parničnom postupku kojeg je drugotuženik pokrenuo kod Općinskog suda u Splitu radi proglašenja ovrhe pod poslovnim brojem Ovr-2020/17 od 16. svibnja 2017. nedopuštenom, presudom tog suda poslovni broj P-4180/17 od 2. ožujka 2018. odbijen tužbeni zahtjev drugotuženika radi proglašenja te ovrhe nedopuštenom,

- da je presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3465/18 od 16. listopada 2018. preinačena presuda Općinskog suda u Splitu broj P-4180/17 od 2. ožujka 2018. i predmetna ovrha je proglašena nedopuštenom,

- da je sukladno tom rješenju Županijskog suda u Zagrebu rješenjem Općinskog suda u Splitu broj Ovr-2020/2017 od 6. veljače 2019. obustavljena ovrha određena rješenjem o ovrši tog suda broj Ovr-2020/17 od 16. svibnja 2017.,

- da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-675/2019 od 11. lipnja 2019. ukinuta naprijed navedena presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3465/18 od 16. listopada 2018. i predmet vraćen tom sudu na ponovan postupak,

- da je u ponovljenom postupku po revizijskoj odluci rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3546/19 od 25. veljače 2020. ukinuta presuda Općinskog suda u Splitu broj P-4180/17 od 2. ožujka 2018. i predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje,

- da je u ponovnom postupku Općinski sud u Splitu rješenjem broj P-943/20 odbacio tužbu drugotuženika kao tužitelja radi proglašenja ovrhe broj Ovr-2020/17 od 16. svibnja 2017. nedopuštenom, a sve iz razloga nepravovremenog podnošenja te tužbe, na koju činjenicu je u svojoj revizijskoj odluci uputio Vrhovni sud Republike Hrvatske, a nakon toga i Županijski sud u Zagrebu u ukidnom rješenju od 25. veljače 2020.,

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-142/2014 od 11. svibnja 2016. otvoren i istovremeno zaključen stečajni postupak nad dužnikom ITS d.o.o. Split, OIB 59638376557,

- da je nakon pravomoćnosti tog rješenja dužnik ITS d.o.o. Split brisan iz sudskog registra,

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-596/2017 od 29. svibnja 2017. određen nastavak stečajnog postupka nad Stečajnom masom iza ITS d.o.o. u stečaju, radi naknadno pronađene imovine-tražbine koju stečajni dužnik ima prema Gradu Splitu u iznosu od 1.100.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, a koja tražbina proizlazi iz presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., kao i da su u tom nastavljenom stečajnom postupku vjerovnici pozvani prijaviti svoje tražbine stečajnom upravitelju.

10. Prvostupanjski je sud na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja zaključio da se u ovom sporu radi o ustupanju tražbine umjesto ispunjenja kako je to određeno čl. 80. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 dalje: ZOO) te je prihvatio tužbeni zahtjev.

11. Drugostupanjski sud je ocijenio da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, te je koristeći se ovlaštenjem iz čl. 373.a st. 1. i 3. ZPP, preinačio pobijanu odluku i odbio tužbeni zahtjev.

12. Međutim, drugostupanjski sud nije obrazložio u čemu se sastoji bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP eventualno počinjena

pred prvostupanjskim sudom, odnosno iz kojih razloga je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva i u čemu se sastoji proturječnost zaključka prvostupanjskog suda i isprava u spisu.

13. Naime na temelju ovlaštenja iz čl. 373.a st. 1. i 3. ZPP drugostupanjski sud ako nađe da postoji bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP može donijeti presudu samo ako otkloni bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP počinjenu pred prvostupanjskim sudom. Ukoliko navedenu bitnu povredu ne sanira tada drugostupanjski sud čini tu istu povredu.

14. Drugostupanjski sud ne samo da nije sanirao eventualno počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka pred prvostupanjskim sudom već osim uopćene konstatacije da je zaključak prvostupanjskog suda pogrešan i proturječan ispravama u spisu, drugostupanjski sud nije obrazložio razloge iz kojih je zaključak prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva pogrešan i kojim ispravama u spisu je proturječan, niti je obrazložio razloge za svoj zaključak o neosnovanosti tužbenog zahtjeva (da tražbina iz tužbenog zahtjeva nije tražbina iz ugovora o ustupu potraživanja) koji je suprotan zaključku prvostupanjskog suda.

15. Stoga je drugostupanjski sud povrijedio temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje i u njemu sadržano pravo na obrazloženu odluku drugostupanjskog suda o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP u vezi s primjenom odredbe čl. 373.a ZPP.

16. Slijedom iznesenog valjalo je na temelju odredbe čl. 391. st. 7. ZPP prihvatiti reviziju tužitelja, ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti sudu drugog stupnja na ponovno suđenje.

17. Odluka o troškovima postupka u povodu revizije ostavljena je za konačnu odluku (čl. 166. st. 3. ZPP-a).

18. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22; dalje: Zakon o uvođenju eura) nužno je prilagoditi sudske odluke vezano uz uvođenje eura kao službene valute (čl. 43. i čl. 48. Zakona o uvođenju eura) uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450, preračunati u eure sukladno općim pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz odredbe čl. 14. Zakona o uvođenju eura.

Zagreb, 14. siječnja 2025.

Predsjednica vijeća
Marina Paulić

Broj zapisa: **9-30871-98a8f**

Kontrolni broj: **0d98c-c8c16-b6561**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marina Paulić, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1140/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, sutkinje izvjestiteljice i Kristine Saganić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SLAVKA GOTOVCA iz Kaštel Lukšića, Rušinac 3, OIB: 51981991511, kojeg zastupaju punomoćnici Mijo Jeličić i Marina Bosnić, odvjetnici u Splitu, Kliška 29, protiv 1. tuženika Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251, kojeg zastupa punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica u Zagrebu, Zagorska 22, i 2. tuženika GRAD SPLIT, OIB: 78755598868, Obala kneza Branimira 17, Split, radi utvrđenja, odlučujući o žalbama tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2025.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021. u točki I. izreke i dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženicima da solidarno naknade tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 292.500,00 kn sa zateznim kamatama i sudi:

1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g. koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić u Splitu 6. rujna 2007.g. pod brojem OV-12908/07, kojeg su zaključili trgovačko društvo ITS d.o.o. Split kao pravni prednik tuženika pod 1 / Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251 s jedne strane kao ustupitelj i tužitelj Slavko Gotovac, Rušinac 3, Kaštel Lukšić, OIB: 51981991511 s druge strane kao primatelj ustupanja, potraživanje koje tuženik pod 1/ ima prema tuženiku pod 2/ Gradu Splitu, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868, na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. trenutkom sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g., sa cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanjima, u cijelosti prešlo na tužitelja Slavka Gotovca.“

kao neosnovan.

2. Nalaže se tužitelju u roku od osam dana naknaditi prvotuženiku Stečajna masa iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB 67393235251, trošak parničnog postupka u iznosu od 35.903,59 eura.

3. Odbija se zahtjev prvotuženika Stečajna masa iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB 67393235251, za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 36.453,15 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021. prihvaćen je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud utvrdi da je na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007. koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić u Splitu 6. rujna 2007. pod poslovnim brojem OV-12908/07, kojeg su zaključili trgovačko društvo ITS d.o.o. Split, kao pravni prednik prvotuženika Stečajna masa iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251, s jedne strane kao ustupitelj, i tužitelj Slavko Gotovac, Rušinac 3, Kaštel Lukšić, OIB: 51981991511, s druge strane kao primatelj ustupanja, potraživanje koje prvotuženik ima prema drugotuženiku Grad Split, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868, na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. trenutkom sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007., s cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanjima, u cijelosti prešlo na tužitelja Slavka Gotovca (točka I. izreke); naloženo je tuženicima u roku od osam dana solidarno naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 38.821,42 eura (292.500,00 kuna) sa zateznim kamatama koje teku od 24. ožujka 2021. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, dok je tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 18.979,36 eura (143.000,00 kuna) odbijen kao neosnovan (točka II. izreke).

2. Iz obrazloženja presude u bitnome proizlazi da je prvostupanjski sud zaključio o osnovanosti tužbenog zahtjeva jer je utvrdio da je sklapanjem Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007. na tužitelja u cijelosti prenesena tražbina koju prvotuženik, kao pravni sljednik društva ITS d.o.o., ima prema drugotuženiku, kao solidarnom dužniku na temelju presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., pa je primjenom odredaba čl. 80. st. 1., čl. 81. st. 1. i čl. 88. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05; dalje: ZOO) odlučio kao u izreci presude. Prvostupanjski sud je pritom utvrdio da predmetni Ugovor o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007. nije ništetan u smislu odredaba čl. 322. ZOO-a, dok je istaknuti prigovor zastare ocijenio neosnovanim. Odluku o troškovima postupka prvostupanjski sud je donio primjenom odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

3. Protiv navedene presude žalbu su podnijela oba tuženika.

4. Prvotuženik žalbom presudu pobija zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se žalba usvoji presuda preinači, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz naknadu troška ovog žalbenog postupka za sastav žalbe u iznosu od 8.823,99 eura (66.484,38 kuna) i sudske pristojbe po odluci suda. Budući da prvotuženik nije naveo u kojem dijelu presudu pobija, ovaj sud sukladno odredbi čl. 365. st. 1. ZPP-a uzima da ju pobija u dijelu u kojem nije u uspio u sporu - točka I. izreke i dio točke II. izreke kojim mu je naloženo da solidarno naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 38.821,42 eura (292.500,00 kuna) sa zateznim kamatama.

5. U žalbi u bitnom navodi kako je tužitelj u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Pi-709/13 mogao tražiti da umjesto tužitelja u tom predmetu ITS d.o.o. stupi na njegovo mjesto te ističe kako tužitelj o postojanju predmetnog Ugovora o ustupanju potraživanja nije obavijestio ni Grad Split, niti HNK Split, već je suprotno pozitivnim zakonskim odredbama nastavio voditi postupak pred Općinskim sudom u Splitu u ime i a račun ITS d.o.o. Daljnjim žalbenim navodima prvotuženik osporava zaključak prvostupanjskog suda o tome da predmetni Ugovor o ustupu potraživanja nije ništetan sukladno odredbama čl. 322. ZOO-a, jer je prema mišljenju žalitelja ugovor protivan kako Ustavu Republike Hrvatske, tako i prisilnim propisima i moralu društva. Smatra da je su namjere tužitelja nemoralne, jer je o postojanju Ugovora o ustupu potraživanja obavijestio drugotuženika tek 29. ožujka 2017., dakle 10 godina nakon sklapanja predmetnog ugovora, odnosno nakon pravomoćnosti presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13. Zbog toga je i Ugovor o ustupu potraživanja ništetan i ne može proizvoditi učinke ugovora o cesiji. U protivnom bi, prema mišljenju prvotuženika, nastao kaos u pravnom sustavu ignoriranjem odredaba Zakona o obveznim odnosima, Zakona o računovodstvu, Zakona o parničnom postupku i Stečajnog zakona.

6. Drugotuženik žalbom presudu pobija zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se žalba usvoji presuda preinači, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Budući da drugotuženik nije naveo u kojem dijelu presudu pobija, ovaj sud sukladno odredbi čl. 365. st. 1. ZPP-a uzima da ju pobija u dijelu u kojem nije u uspio u sporu - točka I. izreke i dio točke II. izreke kojim mu je naloženo da solidarno naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 38.821,42 eura (292.500,00 kuna) sa zateznim kamatama.

7. U žalbi u bitnom navodi kako tužitelj nije pravni sljednik društva ITS d.o.o. koje je brisano iz sudskog registra, niti je svoju tražbinu prijavio u stečajnom postupku nad ITS d.o.o. u stečaju. Žalitelj smatra da se u ovoj parnici mogu primjenjivati isključivo odredbe Stečajnog zakona, pa je tužitelj svoju tražbinu morao prijaviti u stečajnom postupku i u tom postupku ostvarivati svoja „prava“. Ističe kako tužitelj nije pravni sljednik ITS d.o.o. u stečaju, niti je pravni sljednik Stečajne mase ITS d.o.o. u stečaju, pa Ugovorom o ustupu potraživanja na tužitelja nije prešla tražbina iz pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13. Smatra kako je prvostupanjski sud pogrešno prihvatio tužiteljevo objašnjenje da nije stupio u parnicu koja se vodila pred Općinskim sudom u Splitu umjesto ITS d.o.o. jer su sve isprave glasile na ITS d.o.o., budući da je po mišljenju žalitelja tužitelj mogao

stupiti u navedenu parnicu i ishoditi ovršnu ispravu. Zaključno, žalitelj ističe da je nejasno na temelju kojih zakonskih odredaba je sud prihvatio tužbeni zahtjev, jer je jedini pravni sljednik društva ITS d.o.o., Stečajna masa iza ITS d.o.o. u stečaju, a ne ovdje tužitelj.

8. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

9. Presudom ovoga suda poslovni broj PŽ-2171/2021 od 29. studenog 2022. preinačena je presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021. u točki I. izreke i dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženicama da solidarno naknade tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 38.821,42 eura (292.500,00 kuna) sa zateznim kamatama na način da je odbijen tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g. koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić u Splitu 6. rujna 2007.g. pod brojem OV-12908/07, kojeg su zaključili trgovačko društvo ITS d.o.o. Split kao pravni prednik tuženika pod 1 / Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251 s jedne strane kao ustupitelj i tužitelj Slavko Gotovac, Rušinac 3, Kaštel Lukšić, OIB: 51981991511 s druge strane kao primatelj ustupanja, potraživanje koje tuženik pod 1/ ima prema tuženiku pod 2/ Gradu Splitu, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868, na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. trenutkom sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g., sa cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanjima, u cijelosti prešlo na tužitelja Slavka Gotovca.“

kao neosnovan (točka 1. izreke);

naloženo je tužitelju da naknadi prvotuženiku Stečajnoj masi iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB: 67393235251, trošak parničnog postupka u iznosu od 270.515,62 kn / 35.903,59 eura (točka 2. izreke);

odbijen je zahtjev prvotuženika Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB: 67393235251, za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 274.656,26 kn / 36.453,15 eura, kao neosnovan (točka 3. izreke).

10. Protiv presude ovoga suda poslovni broj PŽ-2171/2021 od 29. studenog 2022. tužitelj je podnio reviziju koja je rješenjem Vrhovnog suda poslovni broj Rev-411/2024 od 14. siječnja 2024. ukinuta je presuda ovoga suda poslovni broj PŽ-2171/2021 od 29. studenog 2022. i predmet vraćen ovome sudu na ponovno suđenje (točka I. izreke), a ovome sudu je ostavljeno da odluči i troškovima revizijskog postupka (točka II. izreke).

11. U obrazloženju rješenja poslovni broj Rev-411/2024 od 14. siječnja 2024., Vrhovni sud Republike Hrvatske u bitnom navodi kako drugostupanjski sud ne samo da nije sanirao eventualno počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka pred prvostupanjskim sudom već osim uopćene konstatacije da je zaključak prvostupanjskog suda pogrešan i proturječan ispravama u spisu, drugostupanjski sud nije obrazložio razloge iz kojih je zaključak prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva pogrešan i kojim ispravama u spisu je proturječan, niti je obrazložio razloge za svoj zaključak o neosnovanosti tužbenog zahtjeva (da tražbina

iz tužbenog zahtjeva nije tražbina iz ugovora o ustupu potraživanja) koji je suprotan zaključku prvostupanjskog suda. Zbog toga je drugostupanjski sud povrijedio temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje u njemu sadržano pravo na obrazloženu odluku drugostupanjskog suda o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1. ZPP-a u vezi s primjenom odredbe čl. 373.a ZPP-a, slijedom čega je drugostupanjska presuda ukinuta na temelju odredbe čl. 391. st. 7. ZPP-a i predmet vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

12. Žalbe su osnovane.

13. Ispitavši presudu u pobijanom dijelu, na temelju odredaba čl. 365. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ona nije pravilna i zakonita jer je pri donošenju pobijane presude prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

14. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenje da je na temelju ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007., koji je sklopljen između društva ITS d.o.o. Split kao pravnog prednika tuženika i ustupitelja potraživanja te tužitelja kao primatelja ustupanja, na tužitelja u cijelosti prešlo potraživanje koje prvotuženik ima prema drugotuženiku na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.

15. Iz podataka u spisu i obrazloženja pobijane presude u bitnome proizlazi:

- da je između tvrtke ITS d.o.o. Split i tužitelja Slavka Gotovca 5. rujna 2007. sklopljen Ugovor o ustupu potraživanja kojim tvrtka ITS d.o.o. ustupa tužitelju, a tužitelj preuzima potraživanje koje tvrtka ITS d.o.o. Split ima prema HNK Split i Gradu Splitu u protuvrijednosti iznosa od 168.714,56 eura s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima, koji Ugovor o ustupu potraživanja je ovjeren kod javnog bilježnika Jagode Makelja Šuljić iz Splita pod brojem OV-12908/07 od 6. rujna 2007.;

- da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. naloženo tuženicima HNK Split i Grad Split solidarno isplatiti tužitelju ITS d.o.o. Split iznos od 145.995,09 eura (1.100.000,00 kuna) s pripadajućim zateznim kamatama te iznos od 45.882,81 eura (345.704,00 kuna) na ime troškova postupka;

- da je protiv pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 tuženik Grad Split izjavio reviziju, o kojoj reviziji još nije odlučeno;

- da je na prijedlog ovdje tužitelja kao ovrhovoditelja, a na temelju ovršne isprave, naprijed navedene presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., i Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007., Općinski sud u Splitu donio rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-2020/17 od 16. svibnja 2017. radi naplate novčane tražbine u iznosu od 145.995,09 eura (1.100.000,00 kuna) sa zateznim kamatama i troškovima postupka u korist tužitelja kao ovrhovoditelja, protiv drugotuženika kao ovršenika;

- da je u parničnom postupku kojeg je drugotuženik pokrenuo kod Općinskog suda u Splitu radi proglašenja ovrhe pod poslovnim brojem Ovr-2020/17 od 16. svibnja 2017. nedopuštenom, presudom tog suda poslovni broj P-4180/17 od 2.

ožujka 2018. odbijen tužbeni zahtjev drugotuženika radi proglašenja te ovrhe nedopuštenom;

- da je presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3465/18 od 16. listopada 2018. preinačena presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-4180/17 od 2. ožujka 2018. i predmetna ovrha je proglašena nedopuštenom;

- da je sukladno tom rješenju Županijskog suda u Zagrebu rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2020/2017 od 6. veljače 2019. obustavljena ovrha određena rješenjem o ovrsi tog suda poslovni broj Ovr-2020/17 od 16. svibnja 2017.;

- da je nakon toga rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-675/2019 od 11. lipnja 2019. ukinuta naprijed navedena presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3465/18 od 16. listopada 2018. i predmet vraćen tom sudu na ponovan postupak;

- da je u ponovljenom postupku po revizijskoj odluci rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3546/19 od 25. veljače 2020. ukinuta presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-4180/17 od 2. ožujka 2018. i predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje;

- da je u ponovnom postupku Općinski sud u Splitu rješenjem poslovni broj P-943/20 odbacio tužbu tuženika 2. kao tužitelja radi proglašenja ovrhe poslovni broj Ovr-2020/17 od 16. svibnja 2017. nedopuštenom, a sve iz razloga nepravovremenog podnošenja te tužbe, na koju činjenicu je u svojoj revizijskoj odluci uputio Vrhovni sud Republike Hrvatske, a nakon toga i Županijski sud u Zagrebu u ukidnom rješenju od 25. veljače 2020.;

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-142/2014 od 11. svibnja 2016. otvoren i istovremeno zaključen stečajni postupak nad dužnikom ITS d.o.o. Split, OIB: 59638376557,

- da je nakon pravomoćnosti tog rješenja dužnik ITS d.o.o. Split brisan iz sudskog registra;

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-596/2017 od 29. svibnja 2017. određen nastavak stečajnog postupka nad Stečajnom masom iza ITS d.o.o. u stečaju, radi naknadno pronađene imovine-tražbine koju stečajni dužnik ima prema Gradu Splitu u iznosu od 145.995,09 eura (1.100.000,00 kuna) s pripadajućim zateznim kamatama, a koja tražbina proizlazi iz presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., kao i da su u tom nastavljenom stečajnom postupku vjerovnici pozvani prijaviti svoje tražbine stečajnom upravitelju.

16. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud je zaključio o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

17. Međutim, takav zaključak prvostupanjskog suda rezultat je pogrešne primjene materijalnog prava.

18. Naime, iz predmetnog Ugovora o ustupu potraživanja proizlazi:

- da su stranke suglasno utvrdile da se kod Općinskog suda u Splitu vodi postupak u pravnoj stvari tužitelja ITS d.o.o. Split, protiv tuženika HNK Split i Grada Splita, radi isplate, koji postupak se vodi pod poslovnim brojem IP-1997/01, a u kojem postupku tužitelj traži od tuženika da mu isplati iznos u protuvrijednosti od 168.714,56 eura sa pripadajućom kamatom, da je Slavko Gotovac dao ITS d.o.o.

Split pozajmicu u iznosu od 206.436,19 eura (1.555.393,49 kuna) te da tim ugovorom tvrtka ITS d.o.o. Split želi ustupiti potraživanja Slavku Gotovcu, a koje ima prema HNK Split i Gradu Splitu,

- da ITS d.o.o. Split ustupa, a Slavko Gotovac preuzima potraživanje koje ITS d.o.o. Split ima prema HNK Split i Gradu Splitu u protuvrijednosti 168.714,56 eura s pripadajućim kamatama i svim drugim pravima koja ITS d.o.o. Split ima prema naprijed navedenim dužnicima HNK Split i Gradu Splitu,

- da se Slavko Gotovac odriče pozajmica koje ima prema ITS d.o.o. Split u iznosu od 206.436,19 eura (1.555.393,49 kuna) kao i kamata koje mu pripadaju na ovu pozajmicu, odnosno odriče se prava na povrat naprijed navedenih pozajmica s pripadajućom kamatom,

- da su se stranke suglasile da Slavko Gotovac preuzima sva prava koja pripadaju ITS d.o.o. Split u parničnom postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem IP-1997/01 tako da Slavko Gotovac na temelju tog ugovora može zatražiti od Općinskog suda u Splitu da umjesto tužitelja ITS d.o.o. Split bude on označen kao tužitelj,

- da su se stranke suglasile da ukoliko Slavko Gotovac ne želi kod Općinskog suda u Splitu u postupku poslovni broj IP-1997/01 tražiti promjenu tužitelja, da onda Slavko Gotovac može voditi parnični postupak u ime ITS d.o.o. Split, pa nakon uspjeha u navedenom postupku navedena sredstva zadržati za sebe,

- da su se stranke suglasile da Slavko Gotovac nema više nikakvih potraživanja od ITS d.o.o. Split, odnosno da isti od ITS d.o.o. Split neće potraživati nikakva sredstva bez obzira na uspjeh u postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem IP-1997/01.

19. Imajući u vidu sadržaj predmetnog Ugovora o ustupu potraživanja, ovaj sud dijeli ocjenu prvostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju radi o cesiji umjesto ispunjenja. Dakle, sklapanjem predmetnog ugovora, na tužitelja je, kao cesionara, prenesena tražbina koju je ITS d.o.o. imao prema dužnicima HNK Split i Gradu Splitu u iznosu od 168.714,56 eura s pripadajućim kamatama.

20. Nadalje, tužitelj tužbenim zahtjevom traži da sud utvrdi da je na temelju Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007. tražbina koju pravni sljednik društva ITS d.o.o. ima prema Gradu Splitu na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. trenutkom sklapanja Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007. sa cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanjima u cijelosti prešla na tužitelja Slavka Gotovca.

21. Iz podataka sadržanih u priklopljenom spisu Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13, kao i iz tužiteljevih navoda iznesenih tijekom ovog postupka, proizlazi da se tražbina, koja je predmet Ugovora o ustupu potraživanja, u iznosu od 168.714,56 eura s pripadajućim kamatama odnosi na naknadu troškova s osnove uloženi sredstava od strane ITS d.o.o. u poslovni prostor, u odnosu na koji je s HNK Split sklopio Ugovor o zakupu poslovnog prostora.

22. Među strankama nije sporno da je do sklapanja predmetnog ugovora o ustupu potraživanja došlo tijekom trajanja postupka pred Općinskim sudom u Splitu, koji se vodio pod poslovnim brojem Pi-709/13 povodom tužbe ITS d.o.o. protiv HNK

Split i Grada Splita kao solidarnih dužnika, predmet koje je bila upravo isplata iznosa od 168.714,56 eura s pripadajućim kamatama na ime povrata sredstava uložениh u zakupljeni poslovni prostor.

23. Isto tako, nije sporno da Slavko Gotovac, ovdje tužitelj, a niti ITS d.o.o., tužitelj u parnici koja se vodila pred Općinskim sudom u Splitu, pravni prednik ovdje prvotuženika, za vrijeme trajanja predmetne parnice nisu ni na koji način obavijestili sud, niti tuženike u tom postupku, o činjenici sklapanja Ugovora o ustupu potraživanja. Dakle, postupak se pred Općinskim sudom u Splitu vodio i pravomoćno bio okončan u odnosu na ITS d.o.o., odnosno u odnosu na Stečajnu masu ITS d.o.o. u stečaju.

24. U navedenoj procesnoj situaciji, prema ocjeni ovog suda, sukladno odredbi čl. 195. ZPP-a nije bilo zapreke da se parnica među istim strankama dovrši, ali je tužitelj svoje procesnopravno ovlaštenje bio dužan uskladiti s novonastalom materijalnopravnom situacijom, što tužitelj u tom postupku nesporno nije učinio. Zbog toga je parnica koja se vodila pred Općinskom sudom u Splitu pod poslovnim brojem Pi-709/13 u konačnici i okončana u odnosu na Stečajnu masu ITS d.o.o. u stečaju. Upravo iz tog razloga, tužitelj Slavko Gotovac ne raspolaže ovršnom ispravom na temelju koje bi mogao naplatiti tražbinu koja mu je prenesena Ugovorom o ustupu potraživanja, što je pokušao sanirati pokretanjem ove parnice.

25. Nadalje, kao što je već rečeno, tužitelj traži da sud utvrdi kako je na njega sklapanjem ugovora o ustupu potraživanja prešla tražbina koju je ITS d.o.o. imalo prema svojim dužnicima (HNK Split i Grad Split) a koja se temelji na pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog suda u Splita poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. Međutim, tražbina ITS d.o.o., a koju je tužitelj stekao sklapanjem ugovora o cesiji 5. rujna 2007., nije se temeljila na pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., već se temeljila na izvršenim ulaganjima u zakupljeni poslovni prostor. Činjenica da je predmetna tražbina u iznosu od 168.714,56 eura s pripadajućim kamatama nakon sklapanja predmetnog ugovora o cesiji utvrđena osnovanom u pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog suda u Splita poslovni broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., ne daje sama po sebi ovlaštenje tužitelju da se smatra vjerovnikom iz navedene ovršne isprave. Takvo ovlaštenje bi tužitelj eventualno imao da je ugovor o cesiji sklopljen nakon donošenja pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-709/13, kada bi se sklopljenim ugovorom o cesiji mogao legitimirati kao novi vjerovnik na kojega je prešla tražbina iz ovršne isprave. Dakle, iz navedenog slijedi kako je tužitelj eventualno mogao tražiti utvrđenje da je tražbina u iznosu od 168.714,56 eura s pripadajućim kamatama na temelju Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007. prešla na njega kao cesionara, međutim, prihvatanju tužbenog zahtjeva kako ga je postavio tužitelj nije bilo mjesta upravo iz naprijed navedenih razloga.

26. Konačno, ovaj sud prihvaća ocjenu prvostupanjskog suda da ugovor o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007. nije ništetan sukladno odredbama čl. 322. ZOO-a. Naime, suprotno žalbenim navodima prvotuženika, činjenica da je tužitelj obavijestio drugotuženika o sklapanju predmetnog ugovora o ustupu potraživanja tek tijekom 2017. godine, dakle, 10 godina po sklapanju ugovora, u konkretnom slučaju

ni na koji način ne utječe na valjanost ugovora o ustupu potraživanja, kako je to pravilno zaključio i prvostupanjski sud. Osim toga, suprotno žalbenim navodima drugotuženika, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da tužitelj nije svoju tražbinu trebao prijaviti u stečajnom postupku koji se vodio nad prvotuženikom. To iz razloga što je sklapanjem ugovora o ustupu potraživanja tužiteljeva tražbina s osnove pozajmica u cijelosti prestala. Dakle, tužitelj nije niti imao status stečajnog vjerovnika, dok će se o njegovom izlučnom zahtjevu odlučivati u posebnoj parnici.

27. Imajući u vidu sve navedeno, na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a valjalo je preinačiti prvostupanjsku presudu u točki I. izreke i odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

28. Odlučujući o troškovima postupka na temelju odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a, ovaj sud je sukladno odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a troškove postupka dosudio prvotuženiku, primjenjujući odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: OT), pazeći da zahtjev za naknadu troškova ne bude prekoračen.

29. Prvotuženiku su na temelju odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a opravdano nastali sljedeći troškovi:

- sastav odgovora na tužbu u iznosu od 4.983,74 eura (37.550,00 kuna) prema Tbr. 8.1. OT,
- zastupanje na ročištu 23. lipnja 2020. u iznosu od 2.491,87 eura (18.775,00 kuna) prema Tbr. 9.2. OT,
- sastav podneska od 1. srpnja 2020. u iznosu od 66,36 eura (500,00 kuna) prema Tbr. 8.3. OT,
- zastupanje na ročištu 24. srpnja 2020. u iznosu od 2.491,87 eura (18.775,00 kuna) prema Tbr. 9.2. OT,
- zastupanje na ročištu 25. rujna 2020. u iznosu od 4.983,74 eura (37.550,00 kuna) prema Tbr. 9.1. OT,
- zastupanje na ročištu 6. studenog 2020. u iznosu od 2.491,87 eura (18.775,00 kuna) prema Tbr. 9.2. OT,
- zastupanje na ročištu 15. siječnja 2020. u iznosu od 4.983,74 eura (37.550,00 kuna) prema Tbr. 9.1. OT,
- sastav žalbe u iznosu od 6.229,68 eura (46.937,50 kuna) prema Tbr. 10.1. OT,

što uvećano za iznos PDV-a od 25% sveukupno iznosi 35.903,59 eura (270.515,62 kuna).

30. Prvotuženikov zahtjev je u preostalom traženom iznosu od 36.453,15 eura (274.656,26 kuna) valjalo odbiti kao neosnovan, budući da je prvotuženik, prije svega, pogrešno pri izračunu bodova na temelju odredbe Tbr. 7.1. utvrdio da mu pripada pravo na nagradu u iznosu od 4255 bodova, umjesto pravilno nagrada u iznosu od 3755 bodova, sve prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 498.320,41 eura (3.754.595,15 kuna). Nadalje, prvotuženiku za zastupanje na ročištima 23. lipnja 2020., 24. srpnja 2020. i 6. studenog 2020. pripada pravo na nagradu prema Tbr. 9.2. Tarife jer se na navedenim ročištima nije raspravljalo o glavnoj stvari, niti su se izvodili dokazi, već se raspravljalo samo o procesnim

pitanjima. Također, za sastav podneska od 1. srpnja 2020. prvotuženik ima pravo na nagradu prema Tbr. 8.3. Tarife jer navedeni podnesak ne predstavlja nijedan od taksativno navedenih podnesaka iz Tbr. 8.1. Tarife, dok mu za sastav podneska od 21. srpnja 2020. ne pripada pravo na nagradu jer se radi o podnesku koji se odnosi na postupak osiguranja, a ne na ovaj parnični postupak. Konačno, prvotuženik nema pravo na naknadu „troška sudskih pristojbi po odluci suda“, jer prvotuženik nije postavio određen zahtjev kako po osnovi (za koju točno radnju potražuje pristojbu) tako ni po visini (navođenjem točno određenog iznosa) u smislu odredbe čl. 164. st. 2. ZPP-a.

31. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 166. st. 2. ZPP-a.

32. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj: 57/22 i 88/22; dalje: Zakon o uvođenju eura) nužno je prilagoditi sudske odluke vezano uz uvođenje eura kao službene valute (čl. 43. i čl. 48. Zakona o uvođenju eura). Stoga je iznose izražene u kunama u izreci ove presude valjalo, uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450, preračunati u eure sukladno općim pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz odredbe čl. 14. Zakona o uvođenju eura.

Zagreb, 15. travnja 2025.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30876-444ae**

Kontrolni broj: **080a6-1cbdb-333e2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.